



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 29/2021-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. januára 2021 v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duřu a zo sudcov Ladislava Duditřa a Miroslava Duriřa (sudca spravodajca) predbeřne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Azerbajdžanská republika, zastúpeného advokátkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného poruřenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietřahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie a prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Pieřťany č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010, uznesením Okresného súdu Pieřťany č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013, uznesením Okresného súdu Pieřťany sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 a postupom Okresného súdu Pieřťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 477/2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] v časti namietaného poruřenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietřahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom

Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 477/2008 prijíma na ďalšie konanie.

2. Vo zvyšnej časti ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] odmieta.

3. Návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku Okresného súdu Piešťany sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002 nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie napadnutých rozhodnutí a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 29. októbra 2020 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], Azerbajdžanská republika (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010, uznesením okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013, uznesením okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutia“) a postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 477/2008.

2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva:

«Na návrh oprávneného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zo dňa 04. 08. 2003 a na základe poverenia Okresného súdu v Piešťanoch číslo 5204*006350 zo dňa 21. 08. 2003, bola poverená exekútorka JUDr. Menyhardtová Daniela, Hviezdoslavova ul., Piešťany, vykonaním exekúcie č. k. EX75/2003. Oprávnený pre nemajetnosť povinného žiadal vykonať exekúciu predajom nehnuteľností – bytu v Piešťanoch. Neskôr na návrh oprávneného Okresný súd v Trnave uznesením PN-7Er280/03-31 zo dňa 09. 03. 2006 zmenil exekútora a vykonaním exekúcie poveril JUDr. Mária Krasňanová, Exekútorský úrad Považská Bystrica, so sídlom Nám. A. Hlinku 36/9, 01701 Považská Bystrica. Táto exekútorka vedie exekúciu pod č. k. EX 471/2006 a pokračuje v súdnej exekúcii v procesnom štádiu, v ktorom došlo k zmene exekútora.

V žiadosti súdneho exekútora JUDr. Daniele Menyhardtovej, zo dňa 16.11.2004, adresovanej spoluvlastníkom bytov v bytovom dome, ako prednostnému záložnému veriteľovi, žiadal o udelenie súhlasu k predaju nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného. Súdna exekútorka uviedla „V zmysle ust. § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka si Vás dovoľujem požiadať o písomné udelenie súhlasu k predaju vyššie uvedených nehnuteľností vo vlastníctve povinného, v lehote 30 dní od doručenia tejto žiadosti, vo veci exekučného konania č. EX 75/2003, povinný [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], bytom [REDAKOVANÉ]“. Z uvedeného je zrejmé, že exekútor pri predaji nehnuteľnosti povinného potreboval súhlas prednostného záložného veriteľa.

Pôvodnému exekútorovi JUDr. Daniele Menyhardtovej, zákonný záložný veriteľ zapísaný ako 1. v poradí a to spoluvlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, písomne odmietli vydať súhlas na predaj bytu v exekúcii a súčasný exekútor JUDr. Mária Krasňanová tento nedostatok tiež neodstránila a ani dodatočne nepožiadala prednostného záložného veriteľa o súhlas s predajom bytu v exekučnej dražbe.

Povinný z exekučného konania ako navrhovateľ podal na Okresný súd Piešťany, dňa 12.11.2004, Návrh na obnovu konania a následne aj Návrh na odklad exekúcie. Okresný súd Piešťany dňa 07.10.2014, návrh na obnovu konania rozsudkom zamietol a Krajský súd Trnava dňa 19.10.2015, rozsudok Okresného súdu potvrdil.

Povinný dňa 20.11.2007 doručil Okresnému súdu Piešťany Návrh na zastavenie exekúcie, ktorý Okresný súd Piešťany dňa 03.06.2013, uznesením 7Er477/2008-186 zamietol, s poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 324/2010.

Okresný súd Trnava uznesením č. k. 7Er 477/2008-127 z 13. decembra 2010 rozhodol, že návrh zástupcu sťažovateľa - povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

Povinný dňa 07.06.2016 doručil Okresnému súdu Piešťany, Návrh na zastavenie exekúcie, ktorý Okresný súd Piešťany uznesením 7Er477/2008-236, zo dňa 03.08.2017, zamietol z dôvodu že medzičasom došlo k zmene pôvodného oprávneného na [REDAKOVANÉ] a teda došlo k zániku práva pôvodného oprávneného po doručení návrhu na zastavenie exekúcie.

Okresný súd Piešťany uznesením č. k. 7Er 477/2008 zo dňa 13.07. 2020 návrh povinného doručeného (predpokladám z 13.09.2017) na zastavenie exekúcie zamietol, pričom bol daný nový dôvod na podanie tohto návrhu s poukazom na nález Ústavného súdu SR z 1. júla 2014, sp. zn. III. ÚS 51/2014.» Podľa uvedeného nálezu „rozhodnutie vo veci sp. zn. I. ÚS 324/2010 treba považovať za ojedinelé vybočenie zo stabilnej rozhodovacej praxe ústavného súdu, čo bolo dôvodom zamietajúceho uznesenia Okresného súdu 7Er477/2008-186 dňa 03.06.2013.»

3. V ústavnej sťažnosti sa ďalej uvádza, že „ak záložný veriteľ nikdy neudelil súhlas na predaj nehnuteľnosti (zálohu) v exekučnom konaní, exekútor podľa § 61a ods. 2 Exekučného poriadku v spojení s § 151h ods. 6 Občianskeho zákonníka, nemohol viesť exekučné konanie na záloh, a teda ani zriadiť exekučné záložné právo na záloh. Ak tak exekútor urobil, porušil zásadným spôsobom procesný predpis – Exekučný poriadok, ale aj hmotnoprávny predpis – Občiansky zákonník, čo pri svojom rozhodovaní mal Okresný súd Piešťany vziať do úvahy.“

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti zdôrazňuje, že „exekučný súd nesmie vydať exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ak exekútor so žiadosťou o vydanie poverenia nepredloží aj súhlas záložného veriteľa a tento nedostatok súhlasu záložného veriteľa podľa § 151h ods.6 OZ musí viesť k zastaveniu exekúcie pre jej neprípustnosť.

Konajúci exekútori na výkon exekúcie predajom nehnuteľností počas dlhých 17 rokoch vykonávania exekúcie nedostali súhlas záložného veriteľa na výkon exekúcie predajom bytu.“

5. Napadnuté rozhodnutia okresného súdu sú podľa sťažovateľa arbitrárne a zjavne neodôvodnené, keďže sa v nich okresný súd nevysporiadal dostatočne s argumentáciou týkajúcou sa otázky, či je možné viesť exekučné konanie na záloh a zriadiť exekučné záložné právo na záloh, ak zákonní záložní veritelia (spoluvlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome) odmietli dať súhlas na predaj bytu.

6. Na podklade uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom tak, že vysloví porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie a prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010, uznesením okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013, uznesením okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020, napadnuté rozhodnutia zruší a vráti vec okresnému súdu na ďalšie konanie a sťažovateľovi prizná primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8 000 € a náhradu trov konania. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ uviedol nesprávne číslo konania pri prvom napadnutom rozhodnutí. Sťažovateľ uviedol, že ústavnou sťažnosťou napáda uznesenie okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-127 z 13. decembra 2010. Ústavný súd zo spisu okresného súdu zistil, že spis bol 12. septembra 2011 prežurnalizovaný z dôvodu zistenia zlej žurnalizácie. Správne má byť uvedené, že ústavnou sťažnosťou sa napáda uznesenie okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010, a preto ústavný súd, vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, považoval (pristupujúc k ochrane sťažovateľa v zmysle materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti) uvedenú nezrovnalosť za chybu v písaní.

7. V ústavnej sťažnosti sa uvádza, že „*Exekútorka JUDr. Mária Krasňanová po právoplatnosti uznesenia 7Er 477/2008 zo dňa 13.07.2020 pokračuje v exekučnom konaní EX 471/2006 predajom bytu, čo dokazuje odpoveď na žiadosť zástupcu sťažovateľa, zo dňa 19.10.2020 a tiež ustanovenie znalca na doplnenie znaleckého posudku zo dňa 23.10.2020.*“, a preto navrhuje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti odložil vykonateľnosť rozsudku okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002 do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

8. Na základe výzvy ústavného súdu z 19. novembra 2020 sťažovateľ doručil ústavnému súdu kópie troch napadnutých rozhodnutí okresného súdu.

II.

Právomoc ústavného súdu a ústavnoprávne východiská v judikatúre ústavného súdu

9. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

11. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon. Týmto zákonom je zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

12. Podľa § 42 ods. 1 zákona o ústavnom súde podanie, ktorým sa začína konanie pred ústavným súdom, je návrhom na začatie konania. Podľa § 42 ods. 2 písm. f) zákona

o ústavnom súde návrhom na začatie konania je návrh fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ústavy.

13. Ústavný súd podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Ústavný súd môže podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) podľa § 42 ods. 2 písm. f), g), q), r), t) alebo písm. v), ktorý je zjavne neopodstatnený.

14. Podľa čl. 12 ods. 1 ústavy ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach. Základné práva a slobody sú neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné.

15. Podľa čl. 12 ods. 2 ústavy základné práva a slobody sa zaručujú na území Slovenskej republiky všetkým bez ohľadu na pohlavie, rasu, farbu pleti, jazyk, vieru a náboženstvo, politické či iné zmýšľanie, národný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnosti alebo etnickej skupine, majetok, rod alebo iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať.

16. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

17. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

18. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

III.

III.1 K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 477/2008

19. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní návrh na začatie konania neodmietne, prijme ho na ďalšie konanie v rozsahu, ktorý sa vymedzí vo výroku uznesenia o prijatí návrhu.

20. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a prijal ju podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde na ďalšie konanie v časti, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Er 477/2008 (bod 1 výrokovej časti uznesenia).

III.2 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010 a uznesením okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013

21. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti konštantne uvádza, že ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. I. ÚS 33/02, II. ÚS 29/02, III. ÚS 55/02, I. ÚS 1/2019), a preto jednou zo základných podmienok prijatia ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. V prípade podania ústavnej sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, II. ÚS 695/2014).

22. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

23. Ústavný súd z vyžiadaného spisu okresného súdu zistil, že napadnuté uznesenie okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010 bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, išlo o rozhodnutie, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa, a podľa § 374 ods. 4 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31. júla 2011 platilo, že ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zo zákona zrušuje a opätovne rozhodne sudca. Keďže uznesenie okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010 bolo zo zákona zrušené, okresný súd opätovne rozhodol o návrhu

sťažovateľa na zastavenie exekúcie napadnutým uznesením č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. februára 2014. Od tohto dátumu začala plynúť lehota na podanie ústavnej sťažnosti.

24. V zmysle § 124 zákona o ústavnom súde lehota dvoch mesiacov na podanie ústavnej sťažnosti uplynula 25. apríla 2014 (piatok).

25. Vzhľadom na to ústavný súd uzatvára, že ústavná sťažnosť sťažovateľa v tejto časti mu bola doručená zjavne po uplynutí lehoty uvedenej v § 124 zákona o ústavnom súde.

26. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v časti, ktorá smeruje proti uzneseniu okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010 a uzneseniu okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013 pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade s § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že bola podaná oneskorene (bod 2 výrokovej časti uznesenia).

III.3 K namietanému porušeniu základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uznesením okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020

27. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

28. Podľa § 132 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie ústavnej sťažnosti pre jej neprípustnosť, ak sťažovateľ preukáže, že nevyčerpal právne

prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd, z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

29. Ústavný súd v súvislosti s námietkami sťažovateľa poukazuje na svoje rozhodnutia, podľa ktorých všeobecné súdy sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie základných práv a slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým fyzickým osobám zaručuje, preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (porovnaj I. ÚS 9/00, II. ÚS 592/2013, III. ÚS 375/2010, IV. ÚS 26/04).

30. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd pri uplatňovaní svojej právomoci vychádza zo zásady, že ústava ukladá všeobecným súdom chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť, a preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a uplatní sa až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ právny poriadok poskytuje iné možnosti nápravy uplatnením riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nemožno sa domáhať ochrany svojich práv v konaní pred ústavným súdom.

31. Z obsahu vyžiadaného spisu okresného súdu vyplýva, že uznesením sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019 okresný súd nepripustil zastúpenie sťažovateľa [REDAKOVANÉ] z dôvodu zistenia, že nie je advokátom a vystupuje vo viacerých konaniach. V bode 1 uznesenia okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019 sa uvádza, že [REDAKOVANÉ] má trvalé bydlisko na adrese [REDAKOVANÉ], a adresu pre doručovanie uviedol [REDAKOVANÉ]. Na č. l. 308 spisu je uvedený pokyn zákonného sudcu kancelárii, z ktorého vyplýva, že uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019 sa má doručiť do vlastných rúk povinnému a splnomocnenému zástupcovi povinného „na vedomie“. Na č. l. 310 spisu sa nachádza tiež informácia o výsledku doručenia listinného rovnopisu [REDAKOVANÉ], z ktorej vyplýva, že správa nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát zásielky „je neznámy“.

Zo spisu okresného súdu, naopak, nevyplýva, že by uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019, ktorým okresný súd nepripustil zastúpenie sťažovateľa [REDAKOVANÉ], bolo doručené do vlastných rúk [REDAKOVANÉ] na poštovú adresu [REDAKOVANÉ], ktorá bola súdu už známa ako adresa na doručovanie. Vzhľadom na uvedené uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019, ktorým okresný súd nepripustil zastúpenie sťažovateľa [REDAKOVANÉ], nenadobudlo právoplatnosť (aj keď je dátum nadobudnutia právoplatnosti na ňom vyznačený). Okresný súd mal [REDAKOVANÉ] doručiť aj napadnuté uznesenie sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020, ktorým zamietol návrh sťažovateľa na odklad a zastavenie exekúcie, vzhľadom na to, že v dôsledku nedoručenia uznesenia sp. zn. 7 Er 477/2008 z 18. júna 2019 právny vzťah zastúpenia sťažovateľa [REDAKOVANÉ] stále trval, a z tohto dôvodu nenadobudlo právoplatnosť ani napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020. Proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, je prípustná sťažnosť podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého platí, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažovateľ si medzičasom zvolil právneho zástupcu – advokátku [REDAKOVANÉ], ktorej je potrebné doručiť uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020. Sťažovateľ zastúpený právnu zástupkyňou je oprávnený využiť proti tomuto uzneseniu sťažnosť podľa § 239 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

32. Na tomto základe ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa v časti, ktorá smeruje proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je podaná predčasne, a preto je vyňatá z prieskumu ústavného súdu, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie ako neprípustnej.

33. S poukazom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť v tej časti, ktorá smeruje proti uzneseniu okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 pre namietané

porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ústavy v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v súlade s § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu, že je neprípustná (bod 2 výrokovvej časti uznesenia).

III.4 K návrhu na odklad vykonateľnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002

34. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti odložil vykonateľnosť rozsudku okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002 do právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu vo veci samej.

35. Svoj návrh na odklad vykonateľnosti odôvodnil tým, že exekútorka JUDr. Mária Krasňanová po právoplatnosti uznesenia sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 pokračuje v exekučnom konaní sp. zn. EX 471/2006 predajom bytu, čo dokazuje odpoveď na žiadosť právneho zástupcu sťažovateľa z 19. októbra 2020 a tiež ustanovenie znalca na doplnenie znaleckého posudku z 23. októbra 2020.

36. Podľa § 129 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

37. Ústavný súd konštatuje, že návrhu sťažovateľa na odklad vykonateľnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002 nemohol vyhovieť z dôvodu, že v súlade s § 129 zákona o ústavnom súde je možné na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť len rozhodnutia napadnutého ústavnou sťažnosťou. Z petitu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ ústavnou sťažnosťou napadol uznesenie okresného súdu č. k. 7 Er 477/2008-151 z 13. decembra 2010, uznesenie okresného súdu

č. k. 7 Er 477/2008-186 z 3. júna 2013 a uznesenie okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020. Rozsudok okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002, ktorého odklad vykonateľnosti bol navrhnutý, sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti nenapadol. Vzhľadom na to, že ústavný súd môže odložiť vykonateľnosť len napadnutého rozhodnutia a rozhodnutie, ktorého odklad vykonateľnosti sťažovateľ navrhol (rozsudok okresného súdu sp. zn. 12 C 103/2001 z 30. októbra 2002), v petite ústavnej sťažnosti sťažovateľ nenapadol, ústavný súd nemohol vyhovieť návrhu na odklad vykonateľnosti tohto rozhodnutia (bod 3 výrokovej časti uznesenia).

38. Podľa § 45 zákona o ústavnom súde ústavný súd je viazaný rozsahom a dôvodmi návrhu na začatie konania, ak § 89 neustanovuje inak.

39. Ústavný súd zároveň konštatuje, že sťažovateľ nepožiadala o odklad vykonateľnosti uznesenia okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020. Vzhľadom na viazanosť ústavného súdu petitom ústavnej sťažnosti podľa § 45 zákona o ústavnom súde ústavný súd nemohol odložiť ani vykonateľnosť uznesenia okresného súdu sp. zn. 7 Er 477/2008 z 13. júla 2020 z dôvodu, že sťažovateľ o odklad jeho vykonateľnosti v petite ústavnej sťažnosti nepožiadala.

40. Vzhľadom na už uvedené ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. januára 2021

Libor Duľa
predseda senátu